

Hvad er en Lutheraner? Hvorfor kalder du dig luthersk?

Slutn. fra forr. Nr.

Hvis det da ikke er nok, at I simpelt hen kalder Eder Kristus, hvorfor kalder I Eder da ikke heller katolske?

Det forbyde Gud! Vel gjør man ofte os Lutheranere den taabelige Bebreidelse, at vi staar de(romersk-)katolske nærmest. Det er som om man vilde sige: „Vjset ligner aller mest Mørket.“ Thi hvem var det egentlig, som først i offentlige Skrifter angreb det romerske Pavedømme som Antikristens Bæst og Bøsen, aabenbarede Ondskabens Hemmelighed for alverden og tilskydede hint Antikristens Mige et dødeligt Saar? Var det Zwingle? var det Calvin? var det Wesley? eller var det nogen som helst anden Sektist? Nei, det var vor dyrkede Kirkefader Luther. Hvorledes kunde da vi nu bære Navnet „katolsk“, naar den reitroende Kirkes Aarstjende har anmasset sig dette skønne Navn, for derved saa meget bedre at kunne fange og beholde i sine Garn de ved Kristus frigjorte Sjæle? Vel er Navnet „katolsk Kirke“ et herligt Navn, thi det betyder den almindelige,* Kristelige Kirke, der stammer fra Apostlerne og er udbredt over den hele Verden, og i hvis Skød alene Saligheden er at finde. Der var ogsaa en Tid, da den sande Kirke bar Navnet „den almindelige“ og netop derved løsfagde sig fra alle falske Lærere og deres Sekter. Dengang havde ogsaa det en herlig Klang. Hvor herligt lød f. Ex. ikke Navnet „katolsk“, d. e. almindelig, i en Athanasius' eller Augustinus' Mund, da disse holdt det op imod Arianerne, Donatisterne og andre Sekter! Men hvilken Betydning

*) Ordet: „Over det hele“, idet Kirkens Løgn er at gjøre „alle Folk“ til Herrans Disciple. Blot Ividenheden kan tage Anstød af, at Kirken kaldes „almindelig.“

der Udtrykket „katolsk Kirke“ nu? Nu betegner det Samfundet af dem, der erkjender Roms Biskop for Kirkens Hoved, ja, for Kristi og Guds Statholder, anser ham for ufeilbar og viser hans Befalinger en ubetinget Odiighed. Da saaledes „katolsk“ ikke længer betegner den almindelige, kristelige Kirke, men det romerske Pavedømme med alle dets Uffueligheder, etstaa en Sekt, kan vi ikke benytte dette Navn.

Men hvorfor kalder I Eder da ikke Reformerte?

Det forstaaet udtrykker dette Navn virkelig hvad vi Lutheranere giver Herren Gode for at være, nemlig den fra alle Bildfarelser og Misbrug reformerede og renede Kirke. Men vilde det være arligt, at bruge det Navn, der nu utvilerlig har faaet en ganske anden Betydning? Ved „reformert Kirke“ forstaar man nu Samfundet af dem, der har antaget Zwingle og Calvins Lærdomme. Den „reformerte Kirke“ negter for det første f. Ex. at Daaben gjensøder. Derved modsiges den Kristi klare Ord: „Sandelig, sandelig siger jeg dig, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige.“ (Joh. 3, 5). Den negter for det andet, at Kristus virkelig med sit Legeme og Blod er nærværende i Nadveren, skjønt han selv siger: „Dette er mit Legeme, dette er mit Blod.“ Ved sin falske Lære om Raadevalget negter den endelig trods Kristens klare Vidnesbyrd, at Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige. Derved vælter den, forsaavidt den holder sig til Calvin, Skylden for, at ikke alle Mennesker bliver salige, over paa Gud selv og bespøtter derved hans evige Varmhjertighed i Kristus. Vilde vi altsaa kalde os „Reformerte“ gjorde vi os delagtige i disse Synder. Af samme Grund kan vi heller ikke høre Kirkesamfund med Episkopale, Presbyterianere, Baptister og andre, fordi disse tilligemed andre Bildfarelser ogsaa har tilegnet sig sine enten i det hele eller for en Del.

Hvorfor kalder I Eder da ikke ligefrem Evangeliske?

Rigtignok kalder vi os ogsaa „Evangeliske“, men med Tilføjningen „Lutherske“, og derfor har vi vore Grunde. For to eller tre hundrede Aar siden var det anderledes. Sagde da en: „Jeg er evangelisk“, vidste man straks, at han var Lutheraner. Men Tiderne har forandret sig, og med dem Raadene Betydning. Siger nu en: „Jeg er evangelisk“, ved man ikke, hvad han egentlig tror. Og saa den værste Kirke kalder sig saaledes, skjønt den i mange Stykker fornegter Kristi klare Evangelium. Den har ingen Hensigtelse i mange af den kristelige Læres vigtigste Stykker, erklærer disse for uvigtige, uvæsentlige og temmelig ligegyldige, og dermed Kristi Ord for uvist og uklare. Derfor er den intet evangelisk, men et uevangelisk, indifferentistisk Samfund, det vil sige et saadant, for hvilket sand og falsk Lære gjælder lige meget, og altsaa ja og nei bliver ensbetydende Ord. Derfor kan vi ikke uden at fornekte vor Tro kalde os blot evangeliske. Derimod maa vi tilraabe alle Lutheranere, der ved det skønne Navn „evangelisk“ har ladet sig kuffe og drage ind i Unionens falske Net: „Hvor længe holder I til begge Sider? Er Jehova Gud, saa vandrer efter ham; men er Baal Gud, saa vandrer efter ham.“

Saa kalder Eder da Protestanter, raabes der.

Det er sandt, at Lutheranerne paa Grund af sin bekjendt Protest paa Rhododagen i Speier 1529 en Tid lang kaldtes Protestanter. Men skjønt dette Navn dengang havde en god Betydning, og vi ogsaa nu kan underlægge det en saadan, forsaavidt alle Rettroende idelig protesterer mod alle Misbrug og Menneskelærdomme, saa lærer Historien os dog, at senere alle de, som skilte sig fra Pavekirken, er blevne kaldte Protestanter. Derfor svarer heller ikke dette Navn til vor Hjertes Tro, siden vi ikke blot

protesterer mod Pavekirken, men ogsaa mod alle andre Kirkesamfundes Lærdomme. Dertil kommer, at i nyere Tid er en hel Del, der kalder sig „Evangelisk-Protestantisk“, protesterer ikke imod Menneskelærdomme, men mod Kristus selv, hans Evangelium, og alle hansirkelige Heligheddomme. Disse har nemlig fattet den storartede Beslutning aldeles at udelukke Evangeliets Sollys. Med sin egen Formistvisdoms Faller og Tranlamper vil de bringe den arme Verden til den saa længselstfuldt forventede fuldkomne Oplysning og Myndighed. Disse Oplysningshelte, som midt i al sin indbildte Visdom er blevne til Narre, beklager, at Verden har mistet Hedenkabet's Lys og er kommet ind i Kristendommens Mørke. Skulde vi da ville bære det samme Navn som de og drage i Nag med dem?

Saa kalder Eder da Metodister.

Det Navn klinger meget underligt, men hvem stodes ved Navnet, dersom blot Sagen var god og guddommelig? Hvad det i Kristi Kirke egentlig kommer an paa, siger Jesueren os i de Ord: „Derom I bliver i mit Ord, da er I sandelig mine Disciple, og I skal erkjende Sandheden, og Sandheden vil frigjøre Eder. Joh. 8, 31, 32). Vel maa den, som vil være et levende Lem af Kirken, ogsaa vige af Jæver i Helliggøren. Men min Hellighed kan ikke gjøre mig salig; det kan alene det rene Ord, som vi har, og i hvilket vi bliver. Netop dette søger man imidlertid forgæves hos de ivrigste Metodister. Ikke blot afviger de i Læren om de hellige Sakramenter fra den sanddrue og almægtige Herrens Jesu Ord, men spøtter ogsaa os som Bogstavtrælle, fordi vi vil blive i al Enfoldighed ved vor Frelses Ord, mens de selv her følger sin Formist og sin vilfærende Lærere. De bygger ogsaa næsten sin hele Kristendom, Wisheden om sin Raadestand og sin Gjenfødsel paa sine usikre og omskiftende Følelser, og forlader sig forsaavidt paa sit eget bedrægelige Hjerte. Da de nu

ikke holder sig alene til Ordet, og ikke vil grunde alt alene paa dette. Ja kommer de rigtigt nok heller ikke til nogen blivende Gode i Kristus, men martret og plager sig med sine Gjærninger og maa dog tilslut høre det Ord: „Hvi veier I Benge der, hvor der ikke er Brød, og eders Arbejde der, hvor I ikke kan mættes? Hører mig nøie, og æder det gode, saa skal eders Sjæl forlste sig med det fede.“ Ef. 5, 2. Mange af Metodisterne mener det viselig godt, men det skorter dem paa den rene Lære om Retfærdiggjørelsen.*) og endvidere fortaar de paa den rette Maade at anvende den. Derfor lærer saa mange Iskandt dem altid og kommer dog ikke til Sandheds Erfkendelse. Derfor søger saa mange Bredden hos sig selv i sine egne Kamp og Anstrengelser og finder den ikke. Thi Kristus alene, der i Ordet kommer os imøde, og i Ordet vil gribes fornødest Troen, er vor Retfærdighed for Gud og vor fuldkomne Fred. Skulde vi Lutheraner altsaa falde os Metodister, saa vilde vi dermed erklære, at vi bortgav det store ubedragelige og urokkelige Guds Ord for et Skin af menneskelig Andagt, gode Gjærninger og Tjæleser. Vi ved Gud se Lov af egen Erfaring, at alt Selvarbejde er forgjæves, og at alt Mennekesværk gaar tilgrunde i Afgjælsens Tid. Men vi ved ogsaa, at Ales Fastholden ved Ordet og den deri forfærdte Raade redder for Fortvilelse og Jæter til Seier. Har en Metodist en sã Raadesfølelse, spotter han vel, som det ofte ser, over den lutheriske Fastholden ved Ordet. Men lad ham engang komme i en ret hørd Anføttelse, saa skal han nok erfare, hvad det er, han har spottet over. Uden at have erfaret Bodens Stræf og Surette kommer visse ingen til Troen, og denne Tro er ikke nogen død Tanke i Hjertet, men en fast og levende Overbevisning, som alene den Helligaand kan virke. Men det kommer ud paa et, om man som Papisten sætter sin Vid til udvortes Bodsvæle, eller som Metodisten til Sjælens eget inder Arbejde. Om man ikke kommer bort fra Gjærningsheligheden, vil man i begge Tilfælde miste Kristus.

*) Ogsaa i „Helliggjærelsen“ lærer de storlig vild ved sin falske Lære om den „lundefri“ Fuldkommenhed.“

Siden du nu har indrømmet, at der i alle kristelige Partier findes Folk som bliver salige, er det da ikke ligegyldigt, til hvilken Religion man belien-der sig.

Det være langt fra. Til at blive salig kræves der ikke blot, at man tror, men alt afhænger af, hvad man tror. Derfor kan det ikke være os ligegyldigt, om vi hører til et rettroende eller til et i flere Stoffer vildfarende Samfund. Et Folk i et saadant bliver salige, sler ikke ved de falske Lærdomme, som de lærer; men det ser ved, at de, skjønt staaende i udvortes Forening med en Sekt, dog i sit Hjerte er den rettroende Kirkes Medlemmer. Men saasnart at en har indset sin Kirkes Vildfarelser og dog af forskjellige jordiske Hensyn ikke vil løslige sig fra den, maa han ikke indbilde sig, at han er en sand Kristne, at han har den rette Tro og kan blive salig. Men naar en af blot Holdenhed og Stræbelighed ikke erkender Gudfærens Demmelighed og Satans Dødder, og saaledes alene udvortes følger Oprørerne i Guds Rige, men gjør det i sit Hjertes Unaldighed (2 Sam. 15, 11), som der staar om en Del af Absalons Hæd: „De vidste intet af Sagen“ — kan da vil den sande Tro blive bevaret i Hjertet, og fornødest denne alene vil man werde frelst og salig. Men den, som ved, at han lærer vild, eller mod sin Samvittighed bliver staaende i et vildfarende Samfund, kan ingenlunde troste sig med, at han dog hører til hint de Helliges Samfund der er udbredt over den hele Verden, og hvis Lemmer er Herrens alene bekendt. Den, som altsaa vil sige: I Lutheraner tilstaar jo selv, at man kan blive salig ogsaa i en anden Sekt, og derfor vil jeg nu ogsaa blive i den, skjønt jeg ser, at man der holder fast ved Misbrug og Vildfarelser — han vilde derved bedrage sig selv. Herren siger: „Gaar ud fra dem og frastiller eder!“ (2 Kor. 6, 17), og vor Frelser siger: „Mine saar høre min Røst — en Fremmed vil de ikke følge, men fly fra ham.“ (Joh. 10, 27, 5).

Gudelig: Hvorfor maa det da netop være Navnet „Lutheraner“, som I holder fast paa?

Svar: Fordi vi med dette Navn klart og fuldhud bekender den Tro, som vi har i vore Hjertes. Skulde vi nu aflægge dette Navn, kunde jo Folk let tro, at vi enten skammede os ved den gamle, lutheriske Lære, eller at vi ikke længer holdt den for den alene sande, med Guds Ord fuldkommen overensstemmende Lære,

men derimod i Hjertet var en ny, falsk Lære hengivne. Ugejaa dorebar derfor, som Sandheden, vor Guds Være og vore Sjæles Frelse er for os, ligesaa umulig er det for os, hær i denne almindelige Forvirringens Tid at opgive Navnet „Lutheraner“, hvorved vi løsliger os fra alle Tidens Vildfarelser og offentlig bekender os til alle Tiders i Guds Ord grundede Troslærdomme. Vi følger heri Guds Ord. Paulus siger: „Derfor du bekender den Herre Jesus med din Mund og tror i dit Hjerte — da skal du blive salig“ (Rom. 10, 9), og Kristus siger: „Hvo som helst der vil bekende mig for Mennekesene, den vil jeg bekende for min Fader, som er i Himlene“ (Matt. 10, 32). Saasnart vi derfor har den lutheriske Tro i Hjertet, maa vi ogsaa, om vi vil werde salige og ikke fordømte, bekende med vor Mund. Dette er dobbelt fornødest, efterdi de i Troen vildfarende ved sine Navne har afsoudret sig fra det rettroende. Vi maa altsaa nødtvingne holde paa vort Navn, at vi kan adskille os fra de vildfarende og bekende os til den rettroende Kirke. Vi befinder os nemlig i denne Stilling, hvorom Luther selv skriver: „Naar du holder for, at Luthers Lære er evangelisk, saa maa du ikke ogsaa aldeles faste Luther bort; eller kunde du ogsaa komme til at faste hans Lære bort, som du ogsaa erkender for Kristi Lære. Men saaledes maa du sige: Om Luther er en Skjelm eller en Helgen, det er ikke her Spørgsmaalet; men hans Lære er ikke hans, men Kristi egen. Thi du ser, at Tyrannerne ikke blot pønser paa at gjøre det af med Luther, men Løven vil de tilintetgjøre, og for Værens Skuld farer de løs paa dig, som rimelig kan være, og spørger dig, om du kalder dig lutherisk. Der gjælder det da sandelig ikke at tale med forblommene Ord, men frit at bekende Kristus, hvad enten nu Luther, Klaus eller Georg har forkyndt ham. Lad Personen fare, men Læren maa du bekende. Saaledes skriver ogsaa St. Paulus 2 Tim. 1, 8: „Stam dig ikke ved vor Herres Vidnesbyrd eller ved mig, hans Bundne.“

Avittering.

Fuldkommet til Indrømmelsen, Pacific Distrikt:

Ved J. E. Durfee fra Bor Frelseres Ev. Luth. Kirke, Tacoma, \$36.30
Ved Vast. Olof Eger, \$5.00.
Ved J. Xavier fra Parkland Lutheran Academy Missionsforening, \$11.91.
Total, \$53.21.

K. L. Refnes,
Kassjerer.

(Fortl. fra forr. Nr.)

(Fortl.)

Et Pibstik efter reiste den unge Læge sig for at gaa. Professorens ryfede hans Haand, men truede ham dog med Bogen, og sagde halubrummende:

„En anden Gang behøver De ingen Billede for at saa Entree her i Huset, Adgangen er fri. — Men De glemmer Photographiet.“

„Lar det blive her? jeg har dog det allerbedste Billede af Noder i min Erindring.“

Dan rakte det til Ingeborg med et langt, lykkelige Blik, bukkede saa og gik.

„O, Fader, sagde han blot, og skjulte sit Hoved ved hans Brøst. Han trukkede hende læt op til sig.

„Mit Hjertes Glæde, Gud Herrens velsigne dig!“ Hun gråd sagte og forlod Stuen.

Lille Emma var nu krøben op paa mit Skjød og sad, med Armen om min Hals, og fortalte om Juletra, Fastelavensboller og bragede Paaske- og Ingeborg farvede til hende. Børnet var fuldkommen vidende om hvad der var foregaaet. Kandidaten stod ved vinduet med Ryggen mot os og Tante Marie saa bekymret hen til ham.

„Alle hjerte for nærtige Børn,“ sagde Professorens, der igjen var sig selv, „lad ham kun staa og surmide.“

„Nog surmiler ikke,“ det var et venligt, om end lidt taufchuldt Kallat der vendte sig mod os, „naar han elsker hende, har han vel maasse den første Ret.“

„Ah, du har altsaa skiftet Mening.“
„Paa ingen Raade, hvor falder det dig ind, Fader! for var jeg ikke ganske sikker paa, at han virkelig elskede hende, men nu tror jeg det. Se, der gaar hun henad Beien, det er som et andet Mennekes! Jøbjørnen træder ganske læt; hans brede Skikkelse retter sig høiere; den faste Skulde giver efter og lødnes for Udholdenheden.“

Femte Kapitel.

Det varede ikke længe før den unge Islander — Harald Magnussen hed han — som igjen, og snart blev han en daglig Gæst i Huset, og saa endelig Ingeborgs Forlovede. Hun var ofte vemodig stemt midt i sin Lykke; undertiden talte hun fortrolig til mig om sine Planer og Beskæftninger. Vi sagde nu du til hinanden og omgikkes næsten som Søstre.

En Aften førte Ingeborg Tante Marie og mig ind i Soveværelset, hvor Emma saa i sin Seng. For-

net sov blidt og trygt; den ene hattede Arm saa under Raffen, den anden paa Tærpet; hun saa hund og rødmusset ud; den lille friske Mund var adskillt som til et halvt Smil.

„Hvordan skal jeg kunne forlade hende og gamle Kikke. O, det angster mig saadan; hvad skal der blive af dem? Fader og Moder vil jo gaa, hvad de formaa, men —“

„Barn,“ Lante Marie tog kjærlig hendes Haand. „Løst dog din Sorg paa Gud; Forherre staar for alt; han vil hverken glemme din lille Søster eller din gamle Pige.“

„Jeg ved det Lante, jeg tror det.“

Hun bøjede sig ned og kyssede de smaa Krøller, der vippede frem allevegne under Natkappen.

„Det er som en liden Engel, ikke sandt? O, Lante Marie, du maa tage dig af hende, og du, Ida —“

Hun holdt pludselig inde og tilføjede i en anden Tone: „Du vil ogsaa altid have Interesse for hende, det er jeg vis paa.“

Hen Karle var ganske ligegyldig for den indtrængende Begivenhed; hun fandt det kun lidt nareagtigt, at et fornuftigt Menneske, ovenikjøbet en smuk, ung Pige, vilde forlade sit gode hjem og drage op til den „evige Sne.“

„Jeg vilde ikke engang,“ sagde hun til Jylland, skjønt salig Karle bad og tiggede mig derom,“ sagde hun. „Hvad er han forresten, det Menneske?“

„Kæge.“

„Kæge,“ gjentog hun med langt større Interesse. „Mon han er dullelig?“

„Endnu har han vist ikke haft junderlig Praxis. Sin Examen bestod han dog med Udmærkelse, og studerer nu til Doktorgraden. — Vil Fru Karle se ham, saa kommer han der?“

Han aabnede netop Laagen og traadte ind med Ingeborg; de vendte hjem fra en Spadsertur og saa begaa meget oplivede, ja rigtig hseleglade ud. Det skarpe Frostveir havde malet to straalende Røser paa Ingeborgs Kinder; hvor hun havde noget skindeligt, Indigt og Eksteltigt som hun stod der.

„Jeg vil dog tale med ham ved Veilighed,“ forstodte Fru Karle. „Han har et Ansigt, jeg synes om.“

Hun haledes imidlertid ikke om hans Haand: russiske Bøde, Spadsertur og Sulfertur, og holdt sig derfor fremdeles til Sufferkuglerne.

Edwards Fødselsdag, midt i December, fik jeg Drløv fra Morgenen af. Jeg havde broderet et Par smukke Morgenstø, og skyndte mig nu ind med dem, for at han endnu samme Dag kunde tage dem i Brug. Det var et raskoldt, taaget Veir, det visne Løv saa tungt og vaadt henad Fre-

deriksborg Mee; Juglene hoppedematte omkring, ganske forkrømt over Graaveiret. Da jeg kom til min Broders Tør, stod den aaben; inde fra Lød Skrubben og Skuren. En determineret, rødhaaret Kone, med opheftede Skjorter og sværtet Børste i de negeragtige Hænder, kom mig imøde i Gangen.

„Herfabet er ikke hjemme,“ sagde hun affærdigende.

„Na, det er Jespen Ida,“ raabte Pigen nu, idet hun kastede en Klub over det vaade Gulv, og saa hoppede med Skrubbeløsten som Balancerstang først hen paa Munden og saa til mig. „Jeg troede De vidste, at Herfabet tog med Hernbauen igaar, og først kommer tilbage imorgen. De er paa Bøgedal hos Fruens Onkel, Frestenen ved.“

„Tak, Vene, Tak!“ jeg løb hurtigt nedad Trapperne.

Hvor jeg var inderlig nedslagen, o, de burde da have jagt mig et Ord.

Laagen var sunken og faldt nu som et tørt Regn. Alt saa trostløst, saa sørgeligt ud. De saa Mennesker, man mødte, trak Løbet tæt om sig. Slet eller Paraply skjulte Ansigterne.

„Fresten Steen, De her?“ stundhat Svane stod for mig. Hans hvide, lyse Pande var fuldkommen skyst; Veiret havde ingen Indflydelse paa ham.

„Løst jeg byde Frestenen min Paraply? Desværre kan jeg ikke selv følge, da jeg skal møde til bestemt Tid. Ja, tager De den ikke, bliver den staalet!“

Han stillede den op til et Træ, hilste muntert og lode ad Vgen til. Fru Karle blev meget fornøjet over at se mig igjen og spurgte ikke engang om Grunden til mit Stomme. Hun brød sig idet hele taget kun lidet om Datteren og Soiger sønnen.

„Det er virkelig en behagelig Overraskelse,“ sagde hun blot. „men De maa ikke sætte sadant langt Ansigt op, lille Ida. — Sikken et stegt Veir. Svormange Grader har vi? 13, ja, saa maa De saa gjerne lægge lidt i —. Na, læs nu Avisen høit, medens jeg sidder her og studerer paa det fineste Gaaspejl. Professorens har laant mig; kan jeg ikke finde ud af Reglerne, maa De prøve siden. Vil De række mig Villoristen, slatte Skafelavnsskærmen og stude Vordet lidt nærmere; nei, ikke for nær. Saa skulde jeg have en Træbe Can de Cologne paa mit Sammetørklæde, ah! — Nu kan De begynde.“

Jeg svulte mine Tænder og læste hele Tiden, først Kafferne, saa en nedslømmelig, vidtløftig Roman. Da den var endt, ud paa Aftenen, kom Chocoladetheen ind, og saa begyndte Rambussen.

Søndagen efter vendte vi Edvard og Helene til Middag. Aften gjorde storartede Forberedelser og var meget fort for Hovedet i den Anledning. Jeg kjæmpede haardt med mig selv og formanede uophørlig min Sjæl til Forsjønighed. Skulde jeg fødre en Forklaring? O, nei, det var bedst at lade Jon ingenting.

Mollen henved 3 kom de fjærende; Helenes fine, smukke Ansigt tittede ud af det aabne Vognvindue; hun nikkede, kussede paa Jingren og viste paa den lille, der saa i dyb Søvn, næsten skjult af et stort Shawl. Jeg skyndte mig hen til Vognen og rakte Edvard Haanden; han tog den med en mærk, tilbageholden Mine og lod den straks falde; derpaa hjalp han sin Kone ned og bar Barnet ind.

Det var for meget; jeg kunde ikke taale hans Uvenlighed.

„Hvorfor er Edvard vred,“ spurgte jeg Helene. „Hvad Ret har han til at være vred paa mig?“

„Bliv dog ikke saa irrig, kjæreste Ida; Edvard tog det ilde op, tror jeg nok, at du ikke vilde med til hans Fødselsdag.“

„Ikke vilde, som om nogen havde spurgt mig.“

„Jeg har spurgt dig“ — hun undveg mit Blik — „du kan ikke have glemt det, Ida; du sagde udtrykkelig at du helst vilde være fri for at komme til Bøgedal.“

„Nu ved jeg hvad du mener; det var i Sommer, da jeg endnu boede hos Eder, at du spurgte mig, om jeg gjerne vilde besøge din Onkel, og jeg sagde nei. Der var slet ingen Tale om Edwards Fødselsdag. Han ved altsaa ikke den rette Sammenhang? O, jeg vil straks forklare alt.“

„Bliv et Minut, Ida, for Himmelens Skyld, bliv,“ hun var ganske bleg. „Jeg troede jo, at du var af samme Mening endnu, og sagde saa, at du havde aflaaet min Opfordring, som om“ — hvor det ydmygede hende at udtale det, Ordene vilde næsten ikke frem — „som om det var sleet i disse Dage. — Det var urigtigt af mig, ikke at forhøre igjen, jeg tilskaa det, men gav Medlidenhed, Ida, og sig det ikke, Edvard vil blive røgende. O, dersom han mistet sin Tillid til mig, der jeg!“

Hun vred sine Hænder og knælede næsten for mig.

„Jeg kan ikke staae dig, Helene!“ Edvard stod endnu ved Vognen og talte med Ansien; jeg skundte mig hen til Gangdøren. Da jeg aabnede den, traadte Lante Marie lige ind, med sit venlige Ansigt tittende frem af en net lille sort Kofse.

„Hvorhen, hvorhen?“ sagde hun, idet hun standede mig og tog min Haand. „De er allfor varm og aandedøs, Barn.“

Hun saa saa god og venlig ud, saa fredelig og stille; milfsaerlig fulgte jeg et Par Skridt ind med.

„Vil De svare mig paa en Ting,“ bad jeg. „naar man er misfjendt, har man saa ikke ubetinget Lov til at renke sig selv om det vil bringe andre Smerte?“

„Hvordan kan jeg dømmen uden at kjende Forholdene,“ svarede hun. „der er dog et gammelt Ord, som siger, at hvor vi er i Tvil om, hvad der er det Rette, vil det tungeste, det vi haade mindst Vægt til ofte være det. — Og her maa det jo være Tvivl, siden De spørger.“

Medens hun talte, kyskede lille Bertha jagte i Værelset ved Siden. Der var noget i den spæde Grood, som i Forening med hendes simple Ord røgte mig. Skulde jeg gjøre den alle tre ulpkelige?

„Helene!“ jeg gif derind igjen. „denne Gang vil jeg ikke tale, men vogt dig i Fremtiden for alt skult Barm; han affør og hader det som Vest. Nu vil jeg bringe ham min lille Gave og gjør mig Umage for at blodgjøre hans Sind.“

Det var ingenlunde let; Edvard taffede faldt for Støene og saa meget uforjønlig ud.

„Du er vred paa mig, Edvard?“

„Aldeles ikke; det har kun bedrøvet mig. — Den Dag havde vi altid været sammen, fra Børn af. Jeg forlod Helene ganske kort efter Forlovelsen, blot for at tilbringe Dagen med min Søster. Na, lad os ikke tale mere derom. Følelser lader sig ikke fremtvinge.“

„Du kjender mig ikke, Edvard, Du ved ikke, hvor jeg holder af dig og trænger til din Kjærlighed.“

Hvor jeg græd. Han saa ganske medlidende og forundret paa mig.

„Du har Ret, jeg kjender dig ikke; jeg forstaaer dig ikke, Ida!“

Det var et trist Middagsmaal; Edvard, Helene og jeg var alle underlig nedtente. Fru Karle ærgrede sig herover, og over at Barnet var med; hun havde jo slet ikke bedt det. Nej! hvor det skreg, og nu gif Helene fra Bordet og blev hos det. Ingen tænkte paa hende.

Da Mørket faldt paa hjerte de hjem igjen. Helene omfavnede mig varmt, men den lille, der havde glemt mig og var quaven for Tænder, skreg frygtelig, da jeg bar hende ud. Edvard greb straks Barnet, jagde mig et hurtigt Farvel, og saa rullede de bort.

O, hvor jeg sølte mig soladt og tilovers; det knagede mig næsten til Jorden.

„Kom ind, kom ind til os!“ det var Emma, der bankede paa Munden; hendes lode, lille Ansigt tittede

Pacific Herald!

Aristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor D. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må henvendes til Pastor D. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke naar Bladet regelmæssigt og derfor ikke datoer paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adressforandring,
Anmeldelse paa den "røde Kap" og
Beskrivelse om at stanse Bladet.

Vigsel des tager det to Uger længere en ny Abonnent kan saa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behog at opgave ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Adressering i Forskab.

Alle Bøtkeblade bedes venligt om at sende Madens til 912 So. 17th St. Tacoma, Wash.

Alle Ryheder bør sendes til Pacific Herald, care of Bisquet Sound Posten, Tacoma, Wash.

"Gud velsigne den syvende Dag."

(Kof. 2, 3).

Det er paafaldende, at mange is disse Brevet i deres Religionsunderretning endnu bruger det samme Udsagn, som allerede møder os i vor Kretser's Signaler. Som et eksempel herpaa skal vi meddele følgende Signale, som en jødisk Rabbi i

Schweitz mulig har fremsat i en af sine Taler:

"En Mand havde 7 Sønner, af hvilke de 6 ældste var meget dygtige Bøvere. Fra Morgen til Aften arbejdede de under Tilsyn af deres Fader, som tillige var deres Lærermester, og fra Tid til anden søgte deres Moder det smukke Brevet paa Tordet, hvortil der indbragtes saa mange Penge om Karet, at den hele Familie rigelig kunde leve deraf.

Den yngste af Sønnene, den lille Benjamin, var helt forskellig fra sine Brødre. Han yndede ikke Arbejdet med Haanden, men lod helst alene foran en stor Bog, der indeholdt Fortællinger om Moses og andre Helte og Profeter i Israel; men hver Gang han havde læst noget rigtig smukt som han, juld af Begeistring, ind paa Børstebet og forlæste det for sine Brødre, som hørte til med Glæde. Naar han ikke læste, gav han ofte sin glade Stemmning Lyst i Sang, som lod rundt omkring i Guset; og saa derved oplivede han sine Brødre og gav dem godt Mod til Arbejdet.

Men Menskene bliver med Tid den Hede selv af de bedste Ting. Saaledes gik det ogsaa de 6 Brødre. Lidt efter lidt blev de sløvsge paa Benjamin, fordi han aldrig arbejdede, og en Dag kom deres Uvilighed til Udbrud i en heftig Samtale om deres yngste Brøder. De betegnede, at naar Benjamin ogsaa sad ved Bæverstolen vilde de alle have det bedre og Familien med mindre Møje tjene flere Penge.

Disse Taler fremsatte de for deres Fader, men han blev meget bedrøvet derved. "Svovler," spurgte han, "vil I have Benjamin til at arbejde? Hans Hænder er alligevel svage til at styre Bæverstolen. Gud har bestemt ham til andre Ting og givet ham Hjerte til at forstaa de smukke Fortællinger og en dejlig Stemme, som kan berede Glæde i Guset og forløse Arbejdet."

Men Brødrene vilde ikke høre derpaa. De krævede desuden, at Benjamin jo godt kunde blive ved at fortælle og synge for dem, fordi han tog Del i Arbejdet.

Faderen maatte til sidst gaa ind paa deres Forlangende. Der blev nu gjort en liden Bæverstol til Benjamin, som uden at knurre, men meget bedrøvet satte sig til at arbejde. Efter en Stunds Forløb opstodrede man ham til at synge; han forlagte det, men hans Stemme lod saa bedrøvelig at man lod ham tie stille. Han forlagte ogsaa at fortælle en Historie, men kunde ikke fuldføre den. I Guset blev Stemningen mere og mere trist, og ikke saa heldent afvendes Arbejdet med Skænderi og onde Ord.

Om aften nærmede den Dag sig da

det vædede Brevet skulde sættes paa Tordet. Aftenen forud kom hver af Brødrene med hver sin Del, ogsaa Benjamin med en liden Kulle ind til Moderen, som maatte og undersøgte deres Arbejde.

"Men Værn," udrød hun til sidst, "hvordan hænger dette sammen? I har jo 7 til at arbejde og har mindre Brevet end ellers. Og se engang her, Samuel og David, hvor ujævn deres Arbejde er. Saa lidt og saa doortligt Arbejde har jeg endnu aldrig bragt til Torus." Og Resultatet blev da, at hun den næste Dag bragte færre Penge hjem, end ellers.

Da lagde Faderen: "Værn, jeg vilde lade eder gjøre et Forsøg, hvis Udbytte jeg kendt i Jerovien. Nu ser I Frukten af eders Sløvsge og eders Uvilighed. Disse to har fordrøvet de smukke Fortællinger og Sange og dermed ogsaa Freden fra vort Hus, og tilmed er vi blevet fattigere, end vi var før. Forskaar I nu hvad jeg sagde eder? Over har sin Dugabe: Ederes Dugabe er at arbejde, eders Brøders derimod er at hjælpe eder fulde Guset med Uvilighed, som alene gjør Arbejdet let.

De 6 Brødre forstod deres Fader og undagede sig. Og aldrig for snart sad Benjamin i sin lille Bæverstol, for han naaede begyndte synge og fortælle Historier, og Familien fandt igjen sin tidligere Rolke og sin Bølland."

Denne Historie er ikke vanskelig at læse. De 6 Brødre er de 6 Ugedage, og Benjamin, — ja, ikke sandt? — er den syvende Dag, som Gud har givet os, for at den skal bringe os Fred og Glæde og Arbeidskraft for de 6 andre — Hviledagen, som man ikke kan stille lige med andre Dage, uden med det samme at sætte sig glæden og Bølland af det daglige Arbejde overstår. Skulde vi virkelig kunne arbejde med Bølland, må vi være stærke med den hellige Glæde, som kommer fra Gud, og det er det, som enhver Søndag, der bliver tilbragt efter Guds Vilje, bringer os: Et herligt Forraad af denne Glæde, stort nok for den hele Uge.

Gillen fra Missionær R. A. Larsen.

Pastor R. A. Larsen, Hæder i privat Brev til Herald's Redaktør under Dato 13de Oktober fra Shanghai, at han og Duktus den Dag var lykkelig fremkommet efter en meget behagelig og interessant Rejse. Miss Christensen og Miss Lemuel samt Beer Strømme, som var transforme 8 Dage tidligere, var der og modtog dem. "Morgen rejser vi til Kanton for at begynde Arbejdet ved Sprogskolen."

Pastor Larsen lover at sende Brev snart til Pacific Herald.

Pastor Larsen beder, at hans Gille sendes til Herald's Læsere, ligeledes til hans Venner i Tacoma.

Tak for Gillen. Gud velsigne dem alle, som nu begynder Arbejdet i vor Mission!

Et Brev, som fortjener at bevares.

Washington, June 6, 1876.
To the Editor of the Sunday School Times, Philadelphia.

Your favor of yesterday, asking a message from me to the children and youth of the United States, to accompany your Centennial number, is this moment received. My advice to Sunday Schools, no matter what their denomination, is:—Hold fast to the Bible as the sheet anchor of your liberties; write its precepts on your hearts and practice them in your lives.

To the influence of this book we are indebted for all the progress made in true civilization, and to this we must look as our guide in the future.

"Righteousness exalteth a nation; but sin is a reproach to any people."

Yours respectfully,
U. S. GRANT.
Dette Brev vil læses med Interesse.—Red.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste forstkommende Søndag Kl. 11 paa Kirk og Kl. 8 paa Engell i vor Kretser's Evangelisk Lutherske Kirke, So. 3 og 17th Streets.

Søndagskole og Bibelskole Kl. 9:30 hver Søndag.

Gudstjeneste paa Pittiden i Kapellet ved Northern Pacific Hospital Kl. 3 paa Engell.

Pastor Bergesen holder illustreret Foredrag Fredag den 21de November Kl. 8 om Aftenen i vor Kretser's Kirke So. 3 og 17de St. Udgang kun 25 Cents. Hans Tema er: "Korset som jeg saa det blomst." Foredraget holdes under Concordias Auspicer.

Luther Guilds regulære Møde holdes Torsdag Aften Kl. 8.

vor Kretser's Kvindeforening vil møde Fredag den 28de November hos Mrs. James Didricksen, 3412

No. 7th Street. Man merke sig, at paa Grund af Torsdagsdagen, som er Torsdag, under Skindforeningen paa Fredag.

Undertjeneste i Vor Frelses Kirke, So. 3 og 17de Street Torsdagsdagen paa Formiddag kl. 11. Kirken var paa denne Dag varre aldeles fuldpaakket. Store vil kunne. Men ikke at gaa til Guds Hus og fatte din Gud for alle hans Begjæringer.

Fugallap, Wash.

Den sidste Søndag i Oktober havde vi vor Undertjeneste i den lutherske Kirke her i Byen, med Præken og Altergang. Et da et halvt Tusind Raadvaagere, det var vi næsten lige er flokket efter vor Fjorhold, og at se den konfirmerede Ungdom følge med sine Færelser hen til Herrens hellige Raadvaag, ja, det er ligefrem et egyptisk Sagn.

Svarledes kan dog vor kristenlig ungdom laadanne Ting som Jesus Kristus Evangelium, hans Raadvaag i Baadvaaget, i Ordet, Gjenfærdens Gud og Fjorvaagen ved den Helligaand, og hans Raadvaag, hvor det Begjær, som hede for os og det Mød, der blev udgivet paa Herrens for os, gived os som Herrens laade Haring og Bedesvaagelse? Vor Antellians siger: De strittae skal ade og deiffe det. Er vi kristne og alligevel forsummer den hellige Raadvaag, som dog er indstillet just for de kristne? Gvad Slags kristendom er nu det, som ikke længer begy'r sig om den afserbelligste Indstiftelse af kristen selv?

Jeg forstaaar mig ikke paa den Slags kristendom, at man vel lærer og læser Guds Ord, men i aarede — ja endog mangfoldige Aar forsummer Herrens Begjær og Guds Sakrament. Gud se i Roade til vor hedsvænde kristendom!

Si har i Oktober paa flere Steder forfægt at seire Herrens Raadvaag, men Besøget har været paa samme Steder saa tyndt, at der netop var saa mange Gæster, at Herren selv kunde være midt blandt dem. Dog maa vi jo fatte Gud ogsaa for dette.

Første Torsdag i November havde vi et herdelig vellykket Skindforeningsmøde hos Mrs. E. F. Trudsen. Det rummelige Hus var næsten fuldt af de Mødende, Gæster og Medlemmer. Mrs. T. R. Sloo fra Tacoma var blandt de Besøgende. Hun havde et godt Ord af lige og om Parkland Barneskolen. Gud velvillig enhver, som har Øinse for de Øjelpølse!

Under Redet blev og en Lidet

delt, den Frelseskirke for det unge Par: Carl Oscar Olsen og Mrs. Julia Olsen, nemlig Edna Daga Johanna. Gæddere var: Mr. og Mrs. Ole Olsen og Miss Selma Olsen. O Gud,

Opvej nu denne ved din Haand Og din store Gimmelsbaand Til din Keres rene Star Og i Troens Paal besvar, At hun med os alle maa Hvi Troen stadig haad Og en satlig Ende haad!

Næste Møde indhodes til Mrs. Charles Ward, 322 6th St. E. W. Velkommen!

R. F. E.

Alle greit at være Prest.

Hvis en Prest begynder at blive gammel, og han ser at være for gammel. Er han derimod ung, hages der over, at han mangler Erfaring. Hvis han har ti Aar, ja, ja, man kan har for mange. Gac han derimod ingen Børn saa siger man, at han burde have Børn og fatte et godt Eksempel. Hvis hans Døttre hanger i Skole, saa siger man, at han mister sig frem. Og hvis han ikke giver det, tror man deri at finde Besværet, at han mangler Færdighed for sin Mandts Arbejde. Hvis en Prest skriver Manuscript, er han tydelig, og hvis han taler frit, er han alle døblindig nok. Hvis han holder sig hventue paa sit Rom, saa hages der over, at han ikke kommer nok ud blandt Folk, og hvis han sees paa Gaden, saa siger man, at han burde hellere holde sig hjemme og forberede sin Prædiken. Besøger han Fattigfolk saa mener man, at han avellerer til Gældererne, Besøger han derimod de Rige, ansees han for en Kristofren. Gvad i Verden han gjør, saa er der altid en eller anden, som kunde have forstaaet ham, hvorledes han skulde gjøre det bedre. Han saar god Tælle i at lise af Gæver, som aldrig kommer ham i Hænde og stole paa Bøker, som aldrig holdes.

Parkland, Wash.

Parkland Menighed har besluttet at indhode Prester og Menighedsfolk af den forenede Kirke og Ganges Synode jaadefrom af vort eget Samfund rundt Buger Sound til et helles Samfundsmøde her om Landvæsen og Udvalgte. Mødet begynder Mandag den 2de November Kl. 10 den 2 Eftermiddag og fortsættes den følgende Dag.

Mrs. Tenwick, som har været paa Besøg hos sin Søster i Nabe, besøger Parkland paa Gjenreise til Aberdeen, hvor hun har sit hjem.

Den anden Termin ved Akademiet begynder den 2de November. Dette er en god Tid at begynde, da en Del unge Klasse vil danne.

Mr. Edwin Sims, der graduerede fra Forretningshøjskolen lidt over et Aar siden er Stationsagent i Winlock, Wash.

Præken vil give en Underholdning i Auditoriet næste Lørdags Aften. Der vil blive god Musik, Sang, Delsamationer, samt en Tale paa Korst ved Pastor O. J. Ordal. Indgangsbillet er 10 Cents.

Der er nu flere Debatforeninger i Gang; tre engelske og en norsk.

De, som ønsker at optages ved Skolen, bør indmeldes saarest mulig for at sikre sig Rum.

Misfæret tæller nu over 40 Medlemmer, som møder regelmæssig hver Fredag Aften.

Pastor Harsrud er uaglig kommet tilbage fra en Missionreise til Bateville, Winthrop og andre Steder i Big Bend Strøget.

Ungdomsforener.

Ungdomsforbundet vil paa det nærmeste anbefale at hana Steener afholdes i Røbet af Vinteren, i Nighed med de Steener som har været afholdt i Silvana og Stanwood.

Disse Steener kunde bli afholdt i Lawrence, Syd og Nord Bellingham, Edison, Burlington, Mt. Vernon og Jir, Stanwood, Camano, Silvana og Arlington (som før), Everett, Ballard, Seattle og Fern, Tacoma og Parkland. Her har vi fem mindre Aredie hvor de unge kunde komme sammen og bli kjendte, samt drøfte helles Gjenmaal.

Her burde Gine Missionen gjøre Gjenstand for Lolet og Sautaler. Past. Nordgaard som af Ungdomsforbundet er valgt til at tale Missionens Sag for de unge, vil stillet med Glæde deltage i disse Steener.

Ungdomsforeningen i Mt. Vernon har besluttet at indhode Forretninger i Edison, Burlington og Jir til et saadant Steene i Januar.

Stanwood og Silvanos Foreninger har allerede haat sit Steene. Et stort Offer blev optaget for Missionen.

Lad os følge Eksemplet.

E. A.

Gjennemreisen.

Det var en interessant Tur og vistnok isærkelig fra de fleste, idet det traf sig saa, at samme Mand holdt Prædikener hver Søndag fra Kristiania til Seattle, næsten halve Jorden rundt. En Søndag i Skumergadens Vedhus i Kristiania, næste Søndag i Domkirken i Stavanger, næste Ate paa Nordkysten om bord i „Vergensfjord,” næste paa Atlanterhavet, næste i Boston, saa i Chicago og endelig i Seattle.

Det var hyggelig at tale i Skumergadens Vedhus, Skandinaviens første Lokale, der rummer over 5,000, det var endnu hyggeligere at saa tale i Her gamle Kirke i Stavanger, men hyggeligt af alt at saa tale igjen i de gamle Menigheder i Boston og Chicago. I Boston holdtes fire Undertjenester den Søndag. I Chicago holdtes kun en Undertjeneste, da der samme Dag holdtes 50-Karsfest i Moderamenigheden der i Byen.

Det var ogsaa rigtig søselig at saa træffe de gamle og unge Venner i disse to forrige Stald ved de Madtagelsesfester, som holdtes. Det var saa godt at se, hvor mange havde forblivet fra, ligesom det ogsaa gjorde godt at se saa mange nye, som var komne til. Men Lørd, hvor fort det saa se, all er der kommet Telegram fra Boston, at Menighedens Organist i Undertraanedes Tid, som ogsaa afkompanierede ham ved Festen, er død og begravet, og der sad man frisk og glad ved Klavret og ante indret af det kommende. Gvad at være beredt.

En stor Glæde havde Prestefolket naturligvis af at saa besøge Mrs. Bergensens Oien og deltage i en „family reunion” i West Salem, Wis., hos Mrs. Pastor Otterfien. Mrs. Bergensens Søster, hvor næsten hele Familien i tre Slægter var tilstede. Det eneste triste ved det var, at Sommeret blev saa kort; men det lat sig ikke undgaa anderledes. Der fandt Fortædrene ogsaa igjen sine to Sønne, som havde tilbragt Sommeren hos Lanterne i Wisconsin, og da alle endelig var jaaklet i Seattle, var det med Tak til Gavn, som førte os sammen igjen. Vort er godt, hjemme ledt.

Over godt det var ved Gjenkomsten at hude alt i saa god Orden i Hjem og Kirke. I forrige Nummer nævntes, at der skuldes Valt. Eger Tak for Arbejdet i Sommer, og det fortjener at gjenlages; men her skal ogsaa siges Tak til de andre, som behjælte Menigheden med Guds Ord saasom Prof. og Valt. Xavier, Prof. Oung, Pastorene Astrup, Sandmel og Doverslad samt Stud. Carl Jøfs.

Særligt tages Mr. Eerland for sin Tjenstvillighed med at holde Læseadgangene, naar ingen andre kunde komme. Ligeledes tages Mr. Egdvedt for Ledelsen af Søndagskolen, Miss Volante og Mrs. Andersen for Ledelsen af "Guild" og Kvindesamfundet. Her tages de alle tre, at de ledet Andagten ved Koderne. Alt har bidraget til, at Prestens Jerie blev mere fri for Besøgning og at Hjemkomsten blev uden store Støjelser.

En stor Grund til Glæde over vore frivillige Maar vil snart gaa op for os, naar en kommer hjem til Norge og ser, hvor oprevet Kirken er af Henighed i Væren fra Lutherdom til Unitarisme, og hvor oprevet den er af Henighed om Kirkeforamen fra Statskirken til Afskillelse. Der er mange Variationer mellem disse to Yderligheder, og der er vist egentlig saa, som høret til nogen af Yderlighederne; men den Mandsenighed, som der er inden de respektive nordlutheriske Samfund her — selv om ogsaa den kunde bli endnu større — findes ikke. Det er heller ikke jaadan Aet i Oslo at ordne den Sag i Norge, for medens Afskillelse er det ideelle, det indbringer vist de fleste Trævede, saa er det et andet Samarbejde, som den norske Kirke er dogmatisk eller finansiel meden for det.

Paa den anden Side maas det ikke negtes, at Statskirkeforamen har sine Fortælle — her i et mindre besættelse og rigt Land — og en Ting vil ingen negte, at tusinder har fundet, og alle kan finde frem til Gud ogsaa under den Kirkeform. Gud velsigne alle de troende derhjemme, som serger over Bøns Stæde og boder og arbejder for en lysere Dag. Der var mange gode, varme Bidnesbør at høre hjemme, og mange har Gudsriget paa Hjerte.

Menighederne her har den Befrættelse, at hvilken Prest de end faar, høret han den lutheriske Kirke til, saa tror han den lutheriske Befrættelse og forstøder Guds Ord rent, hvad han end ellers kan se. Menighederne kan falde den Prest, de vil, nu kan en Menighed i Norge paatvinges ikke alene en Prest, de ikke liker, det er af mindre Betænding, men endog en aabenbar vantro, som neyter baade Menneftets Aald og Lovsøningen i Afskillelse. Det kan dog ikke høvde en lutherisk Menighed herstillaads. Dette har vi dog ikke per Tugtighed at taffe for, — Guds alene er Vren nu og i al Evighed.

B. G. B.

Intet andet Kavn.

En Højsmaal i Bonden, der var meget paavirket af Guds Ord, fælle

Evadens bonarke Truf og lygte afborlig efter Prelle. Han afstod baade fra det ene og fra det andet i sit Liv, læste i gudelige Bøger og gik regelmæssig i Kirken, men kunde ikke finde Fred. Samvittighedens Ura blev han større og Vangfølen efter Fred dybere. I denne Rød gik han en Dag gennem en af Vaudous mest befrættede Gader. Han kom til en Pra, hvor der sad en gammel blind Mand og læste i sin med ophalede Bogstaver forlignede Bibel. En Del Mennefter havde faaet sig om den gamle, der med højt Alvar læste det Ake Kapitel i Ap. G. Han var just kommet til disse Ord: „Og der er slet ikke Arelse i nogen anden; thi der er heller ikke noget andet Kavn, under Himmelen, som er givet blandt Mennefter, ved hvilket det bør os at vørde frelste.“ Mens han readte Bladet, gienlog han disse Ord: „Mfse noget andet Kavn, ikke noget andet Kavn.“ Højsmaanden gik til sine Fortællinger, men kunde ikke glemme Ordene: „Mfse noget andet Kavn.“ Han arbejdede siltig, men atter og atter gienled det i hans Sjæl: „Intet andet Kavn.“ Under Dagens Trætted og i Kaffens Stilhed maatte han tænke ved disse Ord. Han roogte til Gud efter Arelse og Fred, og snart begyndte Været at Aare i hans Sjæl. Han fik Forvilling om sine Sunders Fortælle, alene for Arelse Stald, og knudt den Fred og Glæde, som han saa længe forlignede havde lagt ved eget Arbejde og Kæit.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Ailson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Ailson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and

amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1721 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkkan, L., Box 115, Rockford, Wash. state, Wash.
- Belgum, E. E., 825 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Borge, Rev. Hof., 1535 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Nev. T. L. Teller, Alaska.
- Brevik, G. L., Grimes, Ind., Route 2, Box 26.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Rev. Rev. O., 4028 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2523.
- Fuomark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1616 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Greenberg, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hartsted, B., Parklana, Wash. Phone 1334-13.
- Hellekson, O. C., 216 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.
- Jagow, O., Ft. Madison, Wa.
- Song, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johanson, J., 304 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1441 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neufe, Th. P., 417—25th St., Astoria, Oregon.
- Norguård, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 512 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 516 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2019 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1218 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Shouhoyd, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. F., Parkland, Wash.
- White, A. O., Ellerton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Lekker, Andrew L., Kasserer for in drenestationen i Pacific District Stanwood, Wash.
- Lespe, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champlin St. Bellingham, Wa.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Gene, billige Borelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Block fra Hawthorne.

Luthersk Bokhandel, Bergen, Norge, udsæler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sangb. Ialt udsælt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything. PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us. D. W. COOPER Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES Fit, Workmanship and Materials Guaranteed Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS H. O. Haugen, Pres. 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN GRADUATE OPTICIAN 906 C Street Eyes Examined 23 Years in Tacoma Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland Uddannet ved Kræzia Universitet 201-2-3-4 Eitel Bldg. (N. W. Cor. 2nd & Pike) SEATTLE Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8 Privat Telephone Sunset East 6215

Det Norske Emigranthjem, 45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House

I. A. Jetland, Bestyrer

1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to

Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843—R3

Stet dem her avvertorer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Gen. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flis-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Scandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A 4745

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole R. Lien, Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1101 Tacoma Ave

Opdag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Tiden—2 til 4 Stun. Om
Søndagene (første Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1207-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Main 600
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephones Main 5195

Tacoma, Wash.

(Fortf. fra Side 3.)

Professorens Svar.

Hvæmt frem mellem Klosterglø-jene. "Na, som endelig ind," de smaa Jyngre trommede det bedste d' formaade.

"Si har længtes jaaden efter dig i al den Tid! Du ved ikke, hvad jeg har til dig? — Tanke Marie, ved hun vel?"

"Nei, det har ingen Anelse om."

"Na, lad Dem herhen hos mig i Aakfællesskabet. Ingeborg viljer saa vent; er her ikke hyggeligt i Tusmarlet?"

"Hogelig hyggeligt."

Enne trivede nu travst hen til sit lille Vord og heitede noget i Skuffen.

"Nul dit Time i, og din Mund op!" — naa, hvad siger du, smager det godt?"

Det er en sandiseret Plamme; jeg har faaet den af Harald og gjemt den til dig i tre Dage."

Jude i Professorens Stue brændte Lampen; Døren stod efter Sadoane aaben; Fader og Søn gik op og ned gjennem bogge Borellerne i hvig Sautale.

"Det bliver værre og værre." Pro-fessoren standse og gættikerede forigt. "nedad, altid nedad!"

"Det tror jeg ikke, Moder, det skal nok gaa omad igjen, lad os blot holde ud og haabe."

(Vere).

Genesee, Idaho.

Kvindesereneringen har nylig taget-jeret Kirken, saa den nu ser ud som ny.

Prof. Theo. Heimstad gav en Konfert i Kirken den 21te Oktober. Prof. Heimstad er en Sanger af hø-jte Rang. Trods Alra og doerlige Steie var dog ikke saa saa tilfede.

Mrs. J. Parson har solgt sin Gaard og stillet til Moscow. For hun stillet blev hun overrasket af sine Venner, som kom for at sige hende Tak for Samværet og ønske hende alt muligt godt for Fremtiden. Endel Penge blev hende overrakt, for hoilse hun stulde lise sig et eller andet til Vinde om Begjærenheden. Mrs. Parson takkede for Samværet, for Besøget og for Gaven.

Everett, Wash.

Vi har nylig faaet oplyst det af en af vor Menigheds Medlemmer blev faldt bort fra dette Liv paa en meget haflig Maade. Anton Hogaard som i de senere Aar har virket som vor Menigheds Studeret blev 28de Okt. paakjort af en Automobil og døde næsten øieblikkelig. Han hadde nogle Minutter før forladt sit Hus for at

gaa til Byen til et Foredrag paa Kormanna Hall. Renten Minuter derefter var han død. Væsteden kom som et Lørdensveir fra klar Himmel og allerneft da for Hustru og Børn som ogsa havde stillet med ham under de hyggeligste Forhold som et hjem kunde fremvise. Døben havde besigt dem og Sorgen blev ubefrindelig. Gud hjælpe de sørgende, som ingen anden kan under saadanne Taarfyndigheder.

Anton Hogaard er født den 14de Juli 1865 paa Gaarden Na i Trans, Nordland. Han udvandrede til Amerika i 1893 og boede nogle Aar i North Dakota. De sidste 11 Aar har han boet i Everett. Han var Stomager og Profession og arbeidet i denne Forretning her. I disse Aar har han været et aktivt Medlem af vor Menighed og har bevist sig at være en flittig Kirkegjænger og Vidrogsønder. Vi haaber at Gud har været ogsaa ham naadig og at han vil en jalig Død.

Han efterlader sig Hustru og tre smaa Børn foruden fire Brødre og fire Søstre. Maatte Herren lindre deres Smærter med Naadet om et evigt Hvile. Begravelsen fandt Sted Søndag den 2. Nov. Kl. 2:30 Efter Middag. Roedgaard talte haa-de paa Kirk og Engelsk og Meni-ghedens Vor og Nordmandenes Sana-forening sang. De sidste ogsaa ved Graven. En stor Skare Venner led-sagede Liget til dets sidste Hvilested paa Everetts Cemetery hvor det Hedtes til Jorden indtil Guds Rost falder det frem paa Dommens Dag.

Fader os alle minde denne lille Søn. Gud bevare mig fra en haflig og brut Død."

Resolution. Gud har, ved Døden, taget Anton Hogaard, et af vor Me-nigheds Venner, bort fra os. Som Menighedsbrødre og Søstre udtaler vi herved vor Tak til Gud for de mange Aar den Afdøde har faaet Raade til at virke sammen med os til Guds Alraed Aremue paa dette Sted og haaber at Gud har kaldt ham hjem til sig i Jesus Kristus.

Vi minde ham som en hærli-ghedsfuld og tro Arbeider haade i det private Liv og i Menigheden.

Vi udtrykker ogsaa vor hærli-ghedsfulde Sympati med hans efterladte Hustru og Børn og beder at Gud vil i deres Hjert være. Enfers Fortsæt og Ad-derlæses Rader."

Paa den første Stand. Co. Sub. Menigheds Begne.

Sons I. Ellingson,

Erland G. Neep,

Peter I. Ver.

Everett, Wa., 6. Nov. 1913.

End Tacoma.

I den nord-lutheriske Kirke, War-

ner og 62 St., er det Gudstjeneste i det engelske Sprog Søndags Aften Kl. 7:30.

Ungdomsforeningen møder Fre-dags Aften Kl. 8. Foreningen har sikret sig Præster for en god Koncert Fredags Aften den 28 de. i Kirken paa Warner og 62. Følgende har lovet at assistere: Vast. O. Eger fra Seattle taler paa Engelsk om Luther, Mrs. Eger vil synge, Wils Nissen ved P. O. A. i Barland, Piano Solo, Mr. D. J. Moore, Organist Solo, Mr. L. R. Silver, Silver Piano Co., Violin Solo og Accompaniment af Mrs. Silver. Der vil komme lokale Præster. Det vil blive en hærdes hyggelig Aftenunderholdning og vi ønsker hjertelig Gds. Adgang 2te. Kl. 8 præcis!

Stamwood, Wash.

Afskedsfest til Hæren for Post og Mrs. Tjernagel afholdtes sidste Mandag. Nordmandenes Sangfor-ening sang og taler holdtes ved Pa-troverne Christensen og Skartvedt og Dr. Sætra. Pastor Tjernagel tal-te hærli-ghet for den Hæren som be-nittedes ham og hans hær og fortalte adskillig af Interesse fra sit Ophold blandt Eskimoerne. Det var godt Aremue. Hæren fra Gamao Me-nighed var ogsaa med. Post Tjer-nagel stillede Musikorkesteret her i Stamwood, og Gutterne har ikke glemt sin første Leder. De har ofte tænnet ham. Derfor var de med og holdede ham ved denne vakre og fremtidsfulde Fest. Pastor Tjer-nagel rejste med det første toget til sit ferietidige Hald i Santa Barba-ra, og det var et ensomtigt Tulle, at han og Familie maatte berinde sig vel og have Væste i sin vigtige Ojer-ning. Pastor Tjernagel har virket her i Stamwood i 8 Aar, dels som Djælvpræst til Formand Føds og le-nerer som hær Vest. Hans Gutter er avvokset her og mange hærder hærde fra Barnsken. Det hærer sig selv at mange minder kommer frem naar de igjen skal forlade disse gam-le Tander. De vil loones af mange gamle og hær Venner. Men den første Betingelse for at blive til Gode og Betsignesse der vi statter er at vi samles her hvor vi kom fra. Den vakre Fest afsluttedes med Sal-meang og Betsignelsen.

Gamao, Wash.

Men i Gledens Ungdomsforening haade Lørdagsaften Maade i Kirken. Efter Andagten sang Korset og en af Medlemmerne gav en pøsende Solo tilbedte. Det er Tanke af have en Kalle Foredrag i Visterens Ved. Det første af disse blev holdt ved Post Tjernagel over Klasse og Gæf-terne. Der indkom \$15.50 som

overfendes til Understøttelsesklassen. Der som vore Haldningsforeninger sidste hær meget godt de kunde gjø-re ved at stille denne Klasse vilde mange flere være med. Selv om det ikke er mer end et Par Dollars, naar bare mange bliver med. Paa dette Maade blev det forklaret for alle hærledes Understøttelsesklassen hjæl-per saadanne unge Mand is uvil ud-danne sig til Kirken Tjeneste. Vi har mange Missionærer og Præster hær, som aldrig vilde naaet frem om det ikke var for denne Klasse. Kan ikke du hær Røler, gjøre noget for den? Røstetøren er Rev. S. O. Sus-tvedt, Decorah, Ia.

Et Ords Magt.

Magten af et Ord, sagt i hærli-ghed, rækker langt, hvad følgende for-te Beretning viljer.

En Moder og hendes syttenaarige Søn, hvis hele Du var Søen, stod en Morges ved Høveporten. Die-blikket var kommet, da han stulde si-ge hærli-ghed for lange Tider; han hav-de grebet hans Haand og sagde: — "Edward, man har fortalt mig — jeg har is aldrig set Døvel — af Sø-mandens værte Kristelle er Døvel. Lov mig, før du forlader mig, at du aldrig vil hærge Brandstein."

"Ja," sagde han — for han har fortalt mig det selv — jeg gav Sof-tet og hær været Moden rundt — i Halkatts og Middelhavet, i San Francisco og ved det Gode Raad, ved Nord og Sydpoelen. I Døvel af 40 Aar har jeg leet det afkommen; men jeg saa aldrig et Glas med den kristelle Døvel, uden min Moders Skikkelse ved Høveporten stod mellem det og mig, og til denne Dag er den Døvel bleven mig fremmed."

Var det ikke et talende Bevis om et Ords Magt? Nei det er ikke alt. "Thi," sagde han, "igaar kom en Mand paa omkring 40 Aar til mig paa mit Kontor."

"Hvæder De mig?" spurgte han, "Nei."

"Kunsel," sagde han, "jeg blev en-gang i Deres Kærverrelse bragt be-ruset ombord; De var Passager; jeg hærledes afveien. De tog mig ind i Deres Lugar og beholdt mig der, til jeg havde levet Kulef ud. De spurg-te da, om jeg havde en Moder. Jeg svarede, jeg aldrig havde hærnt hær-de, aldrig havde hørt et Ord af hær-des Væber. De fortalte mig om De-res ved Høveporten. Jeg lærer nu en Paketband fra New York, og jeg kommer for at hær Dem besøge mig og se hærledes jeg har det."

Over langt haade ikke dette Vø-faltit sine Straaler! Modersens Ord ved Høveporten i det gamle Eng-land! Ja, Herren være lovet og tak-let for et enkelt lidet Ords store Magt.